

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009⁽¹⁾, ponieważ pomiędzy znakami istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

⁽¹⁾ Rozporządzenie z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

**Skarga wniesiona w dniu 28 stycznia 2011 r. —
Recombined Dairy System przeciwko Komisji**

(Sprawa T-65/11)

(2011/C 103/43)

Język postępowania: duński

Strony

Strona skarżąca: Recombined Dairy System A/S (Horsens, Dania)
(przedstawiciele: T.K. Kristjánsson i T. Gønge, lawyers)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 2 i 4 decyzji Komisji Europejskiej z dnia 12 listopada 2010 r. [sprawa C(2010) 7692 (REC 03/08)] skierowanej do duńskich organów celnych, stwierdzającej, iż zaksięgowanie a posteriori kwoty 1 406 486,06 EUR (10 492 385,99 DKK) należności celnych przywozowych, którego dotyczył wniosek Królestwa Danii z dnia 6 października 2008 r. jest uzasadnione zaś umorzenie należności celnych przywozowych w kwocie 1 234 365,24 EUR (9 208 364,69 DKK), którego dotyczył wniosek Królestwa Danii z dnia 6 października 2008 r. nie jest uzasadnione.

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Stwierdzenie przez Komisję, że zaksięgowanie a posteriori jest uzasadnione zaś umorzenie omawianych należności celnych przywozowych nie jest uzasadnione, opiera się na ocenie kwestii tego czy organy celne popełniły błąd w zakresie art. 236 i art. 220 ust. 2 lit. b) oraz czy zaistniały szczególne okoliczności zgodnie z art. 239 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny⁽¹⁾

W zaskarżonej decyzji Komisja stwierdziła że:

— organy celne nie popełniły błędu w odniesieniu do dwóch produktów, dla których skarżąca otrzymała wiążącą informację taryfową (zwaną dalej „WIT”);

— organy celne popełniły błąd w odniesieniu do jednego produktu co do którego poinformowały skarżącą, iż WIT nie była konieczna ponieważ skarżąca dysponowała WIT dla produktu który był identyczny z punktu widzenia taryfy;

— organy celne nie popełniły błędu w przypadku dwóch pozostałych produktów w odniesieniu do których skarżąca nie wystąpiła o WIT ponieważ produkty były identyczne z punktu widzenia taryfy z produktami dla których skarżąca otrzymała WIT.

Ponadto Komisja stwierdziła, że szczególne okoliczności zaistniały w przypadku produktów, dla których udzielono WIT i w przypadku produktu co do którego postanowiono, iż WIT nie była konieczna, lecz szczególne okoliczności nie zaistniały w przypadku dwóch ostatnich produktów jako że skarżąca nie wystąpiła o WIT dla tych produktów.

Skarżąca podnosi następujące zarzuty na poparcie jej skargi:

- 1) Pierwszy zarzut: organy celne popełniły błąd w odniesieniu do wszystkich pięciu produktów przez cały okres, ponieważ zaklasyfikowanie ich przez organy celne do pozycji 3504 w udzielonych WIT spowodowało, że skarżąca miała uzasadnione oczekiwania, iż klasyfikacja była prawidłowa.
- 2) Drugi zarzut: w przypadku dwóch produktów w odniesieniu, do których nie wystąpiono o WIT istnieją szczególne okoliczności, ponieważ zmiana wykładni taryfy celnej⁽²⁾ przez organy celne po wielu latach ze skutkiem retroaktywnym przekracza zwykle ryzyko biznesowe.

⁽¹⁾ Dz.U. L 302, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 14 grudnia 2010 r. w sprawie F-80/09 Lenz przeciwko Komisji, wniesione w dniu 7 lutego 2011 r. przez Erikę Lenz

(Sprawa T-78/11 P)

(2011/C 103/44)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Erika Lenz (Osnabrück, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci V. Lenz i J. Römer)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Sądu o:

- Uchylenie w całości wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 14 grudnia 2010 r. w sprawie F-80/09;
- uwzględnienie w całości żądań przedstawionych w pierwszej instancji;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu odwołania wnosząca je podnosi cztery następujące zarzuty.

1) Pierwszy zarzut: błędne ustalenie okoliczności faktycznych w pkt 29 zaskarżonego wyroku i naruszenie regulaminu postępowania:

- Wnosząca odwołanie zarzuca Sądowi do spraw Służby Publicznej, że ten scharakteryzował fragment zaskarżonej decyzji jako „uzasadnienie” przedstawione przez Komisję i zaakceptował je, chociaż nie zostało ono sporządzone w języku niemieckim i dlatego wnosząca odwołanie wyraźnie go nie uznała. Sąd do spraw Służby Publicznej naruszył tym samym art. 29 swojego regulaminu postępowania, jak również uchybił przepisom rozporządzenia Rady nr 1 z dnia 15 kwietnia 1958 r. w sprawie określenia systemu językowego Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej (Dz.U. 1958 nr 17, s. 385). Zdaniem wnoszącej odwołanie pkt 29 zaskarżonego wyroku zawiera nie tylko błąd proceduralny, lecz również błędny opis okoliczności faktycznych.

2) Drugi zarzut: błędne przedstawienie zawodu Heilpraktikera w Niemczech

- Zarzuca się, że Sąd do spraw Służby Publicznej przedstawił zasadniczo błędny obraz zawodu lekarskiego Heilpraktikera w Niemczech.

3) Trzeci zarzut: błędne przedstawienie okoliczności faktycznych dotyczących przesłuchania świadka

- Wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd do spraw Służby Publicznej błędnie przedstawił okoliczności faktyczne, które powinny prowadzić do przesłuchania świadka. Sąd do spraw Służby Publicznej stwierdził błędnie w pkt 20 i 45 zaskarżonego wyroku, że w skardze chodziło o zwrot wydatków dla określonego świadka. Zdaniem wnoszącej odwołanie chodziło jednakże o poświadczenie postępowania w czasie, ponieważ świadek był zatrudniony we wspólnej kasie ubezpieczenia chorobowego dla instytucji Unii Europejskiej.

4) Czwarty zarzut: błędne okoliczności faktyczne przy sporządzaniu wyroku

- Wnosząca odwołanie podnosi w tym zakresie, że pewne oświadczenia stron przedstawione podczas rozprawy nie zostały ujęte przez Sąd do spraw Służby Publicznej w zaskarżonym wyroku i w rezultacie również nie zostały poddane ocenie.

Skarga wniesiona w dniu 9 lutego 2011 r. — Nath Kalsi przeciwko OHIM — American Clothing Associates (RIDGE WOOD)

(Sprawa T-80/11)

(2011/C 103/45)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Dwarka Nath Kalsi und Ajit Nath Kalsi (Agra, Indie) (przedstawiciel: adwokat J. Schmidt)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: American Clothing Associates NV (Evergem, Belgia)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 19 listopada 2010 r. w sprawie R 599/2010-1;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy zawierający słowny element „RIDGE WOOD” dla towarów z klas 18, 24 i 25.

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: American Clothing Associates NV

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny znak towarowy „RIVER WOODS” i graficzne znaki towarowe zawierające element słowny „RIVER WOODS” i „River Woods” dla towarów i usług z klas 18, 25 i 40.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Uwzględnienie odwołania